

жій, ^{юс}който взема грѣхове-тъ на свѣтъ-
 50 тѣ. Тойзи е за когото азъ рѣкохъ: Слѣдъ
 мене иде человекъ, който быде прѣди ме-
 51 не, защото бѣше по напрѣдъ отъ мене. И
 азъ го не знаяхъ; но за да ся яви на Из-
 раиля, ^{юс}за това дойдохъ азъ и крышавамъ
 52 съ водѣ. И ^{юс}свидѣтелствовà Юаннѣ, и ка-
 за: Видѣхъ Духъ-тъ който слѣзуваше ка-
 то гълѣбъ отъ небе-то, и останѣ на него.
 53 И азъ го не знаяхъ; но тойзи който мя
 проводи да крышавамъ съ водѣ, той ми
 рече: На когото видишь че слѣзува Духъ-
 тѣ и остава на него, ^{юс}той е който крышава
 54 съ Духа Святаго. И азъ видѣхъ и сви-
 дѣтелствувамъ, че тойзи е Сынъ Божій.
 55 На утринь-тѣ пакъ стояше Юаннѣ, и
 56 двама отъ ученицы-тѣ неговы. И като съ-
 гледа Исуса че минува, казува: «Ето А-
 57 гнецъ-тъ Божій. И чухъ го двама-та уче-
 ници да говори така, и отидохъ слѣдъ И-
 58 суса. А като ся обѣрихъ Исусъ и гы ви-
 дѣ че идѣтъ подирѣ му, казува имъ: Що
 търсите? А тѣ му рекохъ: Равви, (което
 тълкувано ще рече, Учителю,) дѣ живѣешь?
 59 Казува имъ: Елате и виждте. Дойдохъ и
 видѣхъ дѣ живѣе; и останѣхъ при него
 прѣзь тойзи день; а часъ-тъ бѣше около де-
 60 сять. Единъ-тъ отъ тѣзи двама-та, ко-
 ито чухъ отъ Юанна *за него*, и го послѣ-
 дувахъ, бѣше «Андрей братъ-тъ на Си-
 61 мона Петра. Той прѣвъ намѣрува брата си
 Симона, и каза му: Намѣрихмы Мессійъ, ко-
 62 ето ся тълкува Христосъ. И заведе го
 при Исуса: И като погледнѣ Исусъ на
 него рече: Ты си Симонъ, сынъ Юинъ;
 «ты ще ся наречешъ Кифа, което ся тъл-
 кува Петръ (*камыкъ*).

^{юс} Иса. 55; 11.
 1 Кор. 15; 5.
 Гал. 4; 4.
 Евр. 4; 5.
 2; 17. 9; 28.
 1 Пет. 2; 24.
 5; 18. 1 Юанн.
 2; 2. 5; 5.
 4; 10. Откр.
 4; 5.
 3 Ст. 15, 27.
 и Мал. 5; 1.
 Мат. 5; 6.
 Лук. 4; 47,
 76, 77. 5; 5,
 4.
 i Мат. 5; 46.
 Мар. 4; 40.
 Лук. 5; 22.
 Гл. 5; 52.
 к Мат. 5; 44.
 Дѣян. 4; 5.
 2; 4. 40; 44.
 49; 6.
 л Ст. 29.

и Мат. 4; 18.

и Мат. 16; 18.